

Sygn. akt III KZ 62/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cezarz

w sprawie **A. W.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 października 2015 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 lipca 2015 r.,

odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 27 maja 2014 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zmienić zaskarżone postanowienie i przywrócić A. W. termin do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 maja 2014 r.

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2014 r. nastąpiło ogłoszenie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II AKa .../13 dotyczącego m. in. oskarżonego A. W. Zarówno skazany, który nie był pozbawiony wolności, jak i jego obrońca z urzędu – Adw. J. P. nie byli obecni na ogłoszeniu tego wyroku.

W dniu 18 listopada 2014 r. obrońca skazanego wystąpił z wnioskiem do Sądu Apelacyjnego o doręczenie odpisu uzasadnienia tego wyroku (k. 22414).

W dniu 2 stycznia 2015 r. (k. 22469 – t. LXIII) skazany A. W. złożył wniosek o wyznaczenie mu nowego obrońcy z urzędu i przywrócenie terminu do złożenia kasacji w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 maja 2014 r. Wniosek ten został potraktowany jako złożony na podstawie art. 120 § 1 *in princ.* k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k.

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie terminu do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie odpisu wyroku tego Sądu z dnia 27 maja 2014 r. wraz z uzasadnieniem.

Na skutek zażalenia skazanego na to postanowienie Sąd Najwyższy w dniu 27 maja 2015 r. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2015 r. Sąd Apelacyjny ponownie nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie powyższego terminu. Sąd ten ustalił, że skazany A. W. uzyskał w listopadzie 2014 r. od swojego obrońcy informacje o tym, że wniosek o uzasadnienie wyroku ani kasacja nie zostały złożone. W rezultacie tej rozmowy obrońca pismem z dnia 18 listopada 2014 r. złożył wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. Sąd przyjął, że ustanie przeszkody powodującej niedotrzymanie terminu nastąpiło najpóźniej w listopadzie 2014 r. Wobec faktu, że skazany złożył wniosek dopiero 2 stycznia 2015 r., niedotrzymany termin nie mógł zostać przywrócony na podstawie art. 126 § 1 k.p.k.

Postanowienie powyższe zostało zaskarżone przez obrońcę, który podniósł, że skazany w listopadzie – grudniu 2014 r. przebywał w zakładzie karnym, przez co nie miał dostępu do pomocy prawnej „i trudno założyć, iżby posiadał wiedzę co do rodzaju terminów procesowych i biegu tych terminów”. Uchybienie terminowi nastąpiło zatem z przyczyn niezależnych od skazanego. Skarżący wnosił więc o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do złożenia wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Bowiem poza uwagą Sądu Apelacyjnego pozostały okoliczności uzasadniające przyjęcie, że skazany złożył jednak wniosek o przywrócenie terminu w zawitym terminie 7 dni od ustania przeszkody, o którym mowa w art. 126 § 1 k.p.k. Po złożeniu przez adwokata

wyznaczonego z urzędu wniosku w dniu 18 listopada 2014 r. o doręczenie uzasadnienia wyroku i przesłaniu go skazanemu obrońca ten nie miał już obowiązku dalszego działania (art. 84 § 1 k.p.k.). W aktach brak jest nie tylko dowodu doręczenia obrońcy tego wyroku, ale i informacji, kiedy skazany otrzymał ten dokument procesowy od obrońcy. Nie wiadomo też, kiedy skazany posiadał wiedzę o konieczności złożenia wniosku o przywrócenie terminu, a więc czy dochował określonego w art. 126 § 1 k.p.k. Faktem jest natomiast, że skazany od 5 sierpnia 2014 r. przebywał w zakładzie karnym i wniosek o przywrócenie terminu sporządził i złożył również w tym zakładzie (zob. k. 22449 i 22468-9). O bytności w tym czasie skazanego w więzieniu pisał też jego obrońca w piśmie złożonym na żądanie Sądu Apelacyjnego – (k. 22524). Istnieje zatem uzasadnione domniemanie, że skazany, pozbawiony fachowej pomocy prawnej i nie posiadający profesjonalnej wiedzy z zakresu procedury karnej, zbyt późno zorientował się, że mimo doręczenia mu odpisu wyroku z uzasadnieniem przez obrońcę, konieczne jest również złożenie w terminie zawitym określonym w art. 126 § 1 k.p.k. wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku. Nie zachodzi więc konieczność inicjowania przez skazanego (jego wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu zamieszczony w piśmie z dnia 2 stycznia 2015 r. w ogóle nie został rozpoznany) wniosku o przywrócenie terminu wskazanego w art. 126 § 1 k.p.k.

Dlatego postanowiono, jak na wstępie.